

عنوان مقاله:

تحلیل نقش دانش نوین و علم بومی در طراحی و مدیریت فضای سبز (مطالعه موردی، شهرستان نی ریز)

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد محمد رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

داریوش حیاتی - دانشیار بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

زهرة رفیعی - کارشناس اقتصاد کشاورزی

سیده شادی زارعی - کارشناس ترویج و آموزش کشاورزی

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم شهرها بدون فضای سبز دیگر قابل تصور نیست. پیامدهای توسعه شهری و پیچیدگی های معضلات زیست محیطی آنها، موجودیت فضای سبز و گسترش آنها را برای همیشه اجتناب ناپذیر کرده است. هر چند افزایش آگاهی های عمومی در خصوص مسایل و بحران های زیست محیطی در دهه های اخیر موجب حساس شدن مردم و دولت ها شده است ولی توفیق در جهت کنترل بحران ها به چشم نمی خورد. یکی از علل این ناکامی ها عدم مشارکت فعال مردم در فرایند تصمیم گیری و نظارت بر برنامه های زیست محیطی و فضای سبز می باشد. مشارکت مردم و تغییر تدریجی فرهنگ آنها، یکی از بهترین روش های توسعه فضای سبز شهری است. در این تحقیق که به روش کیفی به اجرا درآمده سعی بر آن شده تا نقش دانش بومی که عمدتاً از دل مردم بومی هر منطقه بیرون می آید و یافته های علمی نوین مراکز تحقیقاتی را در فضای سبز شهرستان نی ریز تحلیل نماید. نتایج نشان داد که عمده ترین روش های کشت و نگهداری گیاهان زینتی بومی بوده و تمرکز بر روی دانش بومی می باشد و همچنین نگرش کارکنان فعال در فضای سبز در استفاده از دانش نوین بالا ولی در عمل این نگرش بیشتر نقش بالقوه داشته تا اینکه مورد اجرا قرار گیرد. در پایان نیز پیشنهاداتی به منظور افزایش تلفیق دانش نوین و بومی در راستای طراحی و نگهداری فضای سبز شهری ارائه گردیده است

کلمات کلیدی:

فضای سبز، دانش بومی، علم نوین، توسعه شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/257527>

